

Служба „Преса и
информация“

Съд на Европейския съюз
ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 106/14
Люксембург, 17 юли 2014 г.

Решение по дело C-469/13
Shamim Tahir/Ministero dell'Interno и Questura di Verona

**За да придобият предвидения в правото на Съюза статут на дългосрочно
пребиваващи, гражданите на трети страни трябва лично да пребивават
легално и без прекъсване в приемащата държава членка в продължение на
5 години, преди да подадат молба за целта**

*Членовете на семейството на дългосрочно пребиваващ не могат да бъдат освободени
от това изискване*

Като въвежда еднакъв статут за дългосрочно пребиваващи лица, които са граждани на трета страна (тоест страна извън Съюза), правото на Съюза¹ има за цел да сближи законодателствата на държавите членки. Държавите членки предоставят статут на дългосрочно пребиваващ на граждани на трети страни, които са пребивавали легално и без прекъсване на територията им в рамките на пет години преди подаване на молба за целта.

На 28 февруари 2012 г. пакистанската гражданка г-жа Tahir подава в Questura di Verona (полицейско управление, Верона, Италия) молба за издаване на разрешение за пребиваване на дългосрочно пребиваващ в ЕС в качеството си на съпруга на г-н Tahir. Последният, който също е пакистански гражданин, вече има такова разрешение за пребиваване. Молбата на г-жа Tahir е отхвърлена поради това, че тя не притежава валидно разрешение за пребиваване от поне 5 години. Всъщност г-жа Tahir пребивава в Италия едва от 15 март 2010 г. с входна виза с оглед на събиране на семейството със съпруга ѝ.

Г-жа Tahir подава жалба до Tribunale di Verona (Окръжен съд, Верона, Италия) и иска отмяна на решението, с което молбата ѝ е отхвърлена. Тя счита, че директивата относно статута на дългосрочно пребиваващи граждани от трети страни позволява на държавите членки да прилагат по-благоприятни от предвидените в нея мерки. Поради това в съответствие с по-благоприятните мерки, предвидени от италианското право, не било задължително членовете на семейството на дългосрочно пребиваващия лично да отговарят на условието за легално пребиваване без прекъсване в продължение на 5 години.

Италианският съд пояснява, че макар издаването на разрешение за дългосрочно пребиваване на членове на семейството на лицето, което вече притежава такова разрешение, да зависи от определени условия (например наличието на достатъчен доход и подходящо жилище), в Италия условието за пребиваване в продължение на 5 години се отнася само за това лице, но не и за членовете на неговото семейство.

При това положение италианският съд иска да установи дали член на семейството на дългосрочно пребиваващ може да бъде освободен от условието за легално пребиваване без прекъсване в съответната държава членка в продължение на 5 години.

В днешното си решение Съдът най-напред напомня, че видно от текста на директивата, статут на дългосрочно пребиваващ се предоставя само на граждани на трети страни, които са пребивавали легално и без прекъсване на тяхна територията в рамките на пет години

¹ Директива 2003/109/ЕО на Съвета от 25 ноември 2003 година относно статута на дългосрочно пребиваващи граждани от трети страни (ОВ L 16, 2004 г., стр. 44; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 6, стр. 225).

преди подаване на съответната молба, и че за неговото придобиване е необходимо да се докаже, че молителят разполага с достатъчно средства и здравна осигуровка².

Текстът на директивата обаче не дава никакво основание да се предполага, че за да се ползва от предвидения в нея статут на дългосрочно пребиваващ, член на семейството на дългосрочно пребиваващо лице би могъл да бъде освободен от условието за легално пребиваване без прекъсване на територията на съответната държава членка в продължение на 5 години.

Съдът вече е констатирал, че основната цел на директивата е интеграцията на гражданите на трети страни, трайно установени в държава членка, и че петгодишната продължителност на легалното и непрекъснато пребиваване свидетелства за трайното привързване на съответното лице с тази страна. **Поради това той приема, че за придобиването на предвидения в правото на Съюза статут на дългосрочно пребиваващ гражданите на трети страни трябва лично да пребивават легално и без прекъсване в приемащата държава членка в продължение 5-те години, предхождащи подаването на молбата им.**

Съдът освен това напомня, че хармонизацията на условията за получаване на статут на дългосрочно пребиваващ благоприятства взаимното разбирателство между държавите членки. В резултат от това по принцип разрешението за пребиваване на дългосрочно пребиваващ в ЕС предоставя на носителя право на пребиваване за повече от три месеца на територията на държавите членки, различни от тази, която му е предоставила статут на дългосрочно пребиваващ.

Съдът отбелязва, че директивата също позволява на държавите членки да издават постоянни или безсрочно валидни разрешения за пребиваване при по-благоприятни от предвидените в нея условия. Той подчертава обаче, че видно от самия ѝ текст, разрешенията, издадени при по-благоприятни условия, не представляват разрешение за пребиваване на дългосрочно пребиваващ в ЕС по смисъла на директивата и не осигуряват достъп до право на пребиваване в останалите държави членки.

В отговор на втория въпрос Съдът приема, че правото на Съюза не допуска при по-благоприятни от предвидените в директивата условия държава членка да предостави на член на семейството разрешение за пребиваване на дългосрочно пребиваващ в ЕС.

ЗАБЕЛЕЖКА: Преюдициалното запитване позволява на юрисдикциите на държавите членки, в рамките на спор, с който са сезирани, да се обърнат към Съда с въпрос относно тълкуването на правото на Съюза или валидността на акт на Съюза. Съдът не решава националния спор. Националната юрисдикция трябва да се произнесе по делото в съответствие с решението на Съда. Това решение обвързва по същия начин останалите национални юрисдикции, когато са сезирани с подобен въпрос.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда.

[Пълният текст](#) на съдебното решение е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването.

За допълнителна информация се свържете с Илияна Палъова ☎ (+352) 4303 3708

Кадри от обявяването на решението са достъпни на „[Europe by Satellite](#)“ 📠 (+32) 2 2964106

² Вж. решение на Съда от 24 април 2012 г. Kamberaj (дело [C-571/10](#); вж. също ПС № [48/12](#)).